

τι καλλιτέρα μέχρις ότου τὰ Ῥωσικά στρατεύματα λάβωσι τὰς περιμενομένας επικουρίας. — Χθές έπεσαν ὁ Σεΐχ-ούλ-Ισλάμης, καὶ ἀντ' αὐτοῦ διωρίσθη ὁ Φετρά Ἐμινή (ὁ ἐκδότης τῶν Φετράδων) τὸ αἷτιον ἀγνοεῖται.

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰδήσεις Κων/πόλεως» ἐδημοσιεύθη ἐνταῦθα τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τὸ ὧδε καταχωριζόμενον δελτίον.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 15 Ἰουλίου 1877, ἑσπέρας.

Ὁ Ῥεούφ πασσᾶς ἡττήθη δις παρὰ τῷ Ἑσκι-Ζααρά ἀπωλέσας 8 χιλιάδας εἰς φονευμένους καὶ πληγωμένους ἐν οἷς 2 χιλιάδες Βασιβούζοι.

Ὁ Σουλεϊμάν πασσᾶς βαδίζει μετὰ πολλῆς δυνάμεως κατὰ τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ καὶ ἂν δὲν κατορθώσῃ νὰ κτυπήσῃ αὐτὸν, οἱ Ῥῶσοι θὰ εἰσέλθουν ἐλευθέρως καὶ ταχέως εἰς Ἀδριανούπολιν (1). Ἀμα εἰσέλθουν οἱ Ῥῶσοι εἰς Ἀδριανούπολιν ὁ Σουλτάνος σκοπεῖ νὰ μεταβῇ εἰς Προῦσαν.

Ὁ νέος Σεΐχ-ούλ-Ισλάμης εἶναι φανατικώτατος καὶ τὸν προσεκάλεσε ὁ Σουλτάνος ὅπως δυνήθῃ καὶ ὀπλίσῃ τοὺς Σοφτάδες. Τὸ Ῥουχτσούκιον ἔπαυσε τὸν κανονοβολισμόν καὶ ἡ παράδοσις αὐτοῦ εἶναι ἄφρακτος.

Ἡ εἰσόδος τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου εἰς Κωνσταντινούπολιν θεωρεῖται ἄφρακτος πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν χριστιανῶν. Πιστεύεται ὅτι θὰ εἰσέλθουν καὶ ἄλλοι στόλοι τῶν διαφόρων δυνάμεων, ἰδίως τῆς Ἰταλίας.

Ἡ σύγκρισις καὶ ὁ τρόμος τῶν τούρκων εἶναι ἀπερίγραπτος.

(1) Ἠγγέλθη ἤδη ὅτι ὁ Σουλεϊμάν πασσᾶς κατενίκηθη παρὰ τῶν Ῥώσων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφιχθέντα ἐνταῦθα.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 15/27 Ἰουλίου ὥρα 9 μ. μ.

Ὁ Ῥεούφ ἡττήθη εἰς Ἑσκι-Ζααρά, ἀπωλέσας 15,000.

Ἡ ἐπιθεσις τῶν Ῥώσων κατὰ τῆς Πλέβνας ἀπέτυχε, ἀπεσώρθησαν πρὸς τὴν Βιέλαν, ἀπώλεσαν ἓνα στρατηγὸν καὶ 1930 ἄνδρας.

Οἱ ἄγγλοι θέλουσι καταλάβει τὴν Καλλιόπολιν.

ΑΘΗΝΑΙ, τῇ 16 Ἰουλίου 1877, ὥρα 4 μ. μ.

Οἱ Ῥῶσοι κατενίκησαν τὸν Σουλεϊμάν πασσᾶ, κυριεύσαντες δέκα πυροβόλα. Πολιορκοῦσι τὴν Σιλίστριαν.

Ὁ Σουλτάνος προσεκάλεσε ἐσπευσμένως τὸν Μιδάτ.

Ὁ Σεΐχουλισλάμης ἀντεκατεστάθη. Οἱ Ῥωμοῦνοι διέβησαν τὸν Δούναβιν.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 17/29 Ἰουλίου, ὥρα 8 μ. μ.

Ὁ Μιδάτ ἀνεκλήθη. Μέγας ἀναδρασμός ἐν Κωνσταντινουπόλει. Λέγεται ὅτι ἀναπετασθήσεται ἡ σημαία τοῦ προφήτου. Ἀφρακτος μάχη μεταξὺ Κάρς καὶ Ἀλεξανδρουπόλεως. Λέγεται ὅτι οἱ Ῥῶσοι κατέλαβον τὴν Πλέβναν. Οἱ δὲ Μαυροβούνιοι κατέλαβον τὸ φρούριον Νίζικ, τῆς τουρκικῆς φρουρᾶς ἐγκαταλιπούσης τὴν περιφέρειαν ταύτην.

ΑΘΗΝΑΙ, τῇ 18 Ἰουλίου 1877, ὥρα 5 μ. μ.

Μάχη περίξ Ῥασκίτ, εἰς ἣν ἐφονεύθη ὁ στρατηγὸς Ἀλῆ Πασσᾶς.

Ὁ Σουλεϊμάν Πασσᾶς ἐνίκηθη εἰς Καρά-Μπουρνάρ.

Μεγάλη παραγῆ καὶ δυστυχία ἐπικρατεῖ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

12,000 Ῥῶσοι στρατοπεδεύουσιν εἰς Ὀσμάν Παζάρ.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 18/30 Ἰουλίου 1877, ὥρα 8.30 μ. μ.

Μεραρχία Ῥουμουνική ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μάνου διέβη τὸν Δούναβιν διὰ νὰ καταλάβῃ τὴν Νικόπολιν. Τὸ Αὐστριακὸν Ὑπουργεῖον συνέρχεται ὅπως διασχεθῇ ἂν πρέπει νὰ θέσῃ τὸν στρατὸν εἰς κατάστασιν πολέμου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ὡς μᾶς πληροφοροῦσιν αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἐφρουρήθη ἢ φρουρεῖται διὰ τηλεβόλων τοῦ συστήματος Κρούπ, δαπάνη τοῦ δήμου ἀγορασθέντων. Τὴν αὐτὴν τῆς φρουρήσεως ἀνάγκην ἔχει καὶ ὁ ἡμέτερος δῆμος, καὶ ἡκούσαμεν εὐχαρίστως ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος ἤρχισε νὰ σκέπτηται περὶ τούτου. Καὶ ἀναφορὰ ἐδόθη, ὡς ἐμάθομεν, περὶ καταλλήλου καὶ εὐθνήτης προμηθείας τοιούτων τηλεβόλων, ἂν δὲ τὸ συμβούλιον δὲν ἐγκρίνῃ ταύτην, καλὸν ἦτοεν εἰσθαῖ ἂν δι' ἐράνων ἐγένετο ἡ τοιαύτη ἀγορά.

— Αὐριον τελεῖται μεγαλοπρεπῶς παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ Ναοῦ ἡ ἐν τῇ ἐξοχῇ Ἐπισκοπείῳ ἐτήσια πανήγυρις τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ. Παροίθαμεν ὅτι οἱ φιλέοργοι τῶν συμπολιτῶν μας θέλουσι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καταστήσῃ αὐτὴν ὡς οἶόν τε λαμπράν διὰ τῆς συρροῆς αὐτῶν εἰς τε τὸ ἑσπερινὸν καὶ τὴν θείαν λειτουργίαν.

— Ὁραιώτατον παρίστα θέαμα ὁ λιμὴν μας τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν μετὰ μεσημβρίαν. Ἐξ πολεμικᾶ σκάφη ἐστόλιζον αὐτὸν, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ πλέοντα, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἐν ἡν ἄγγλικὸν πυργωτὸν, τὰ δὲ ἕτερα πέντε ἦσαν γερμανικά. Τὸν στολίσκον τοῦτον διευθύνει ὁ ἀντιναύαρχος Batsah, σύγκειται δὲ ἐκ τῶν ἐξῆς πλοίων, ἧτοι ἐκ τῆς θωρηκτικῆς φρεγάτας Kaiser, τηλεβόλων 9, τοῦ πλοιάρχου Goltz ὁμοίας Deutschland τηλεβ. 9, τοῦ πλοιάρχου Maklean ὁμοίας Friedrich Carl, τηλεβ. 16, τοῦ πλοιάρχου Berger ὁμοίας Preussen, τηλεβ. 9, τοῦ πλοιάρχου Blank καὶ τοῦ ἀτμοπλοίου Falke, τηλεβ. 3, τοῦ πλοιάρχου Kory, ὅπερ χρησιμεῖν ὡς ἀγγελιαφόρος τοῦ ρηθέντος στολίσκου. Τὰ δύο τελευταῖα ἐκ τῶν πλοίων τούτων εἶχον καταπλεύσει εἰς τὸν λιμένα μας ἀπὸ τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα, ἀναμένοντα τὰ ἕτερα τρία, μετὰ τὴν ἀριξίν τῶν ὁποίων ἀμέσως ἀνεχώρησαν, ἐκτὸς ἐνὸς ὅπερ διέμεινε ἐνταῦθα μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς χθές. Μετὰ τῶν πλοίων τούτων ἀνεχώρησε καὶ τὸ μετ' αὐτῶν ἐλθὼν ἄγγλικὸν πυργωτὸν, ἀγνωστον δὲ ποῦ διευθύνονται.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τῆς ἀξιολόγου διδασκαλίσσης κ. Ἐλένης Γλύνη δημοτικοῦ νηπιαγωγείου, ἐν μέσῳ ἱκανοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου. Ἡ διευθύντρια, ὑπὸ φιλοπόνου συναδέλφου βοηθουμένη, ἐπέσυρε τοὺς δικαίους ἐπαίνους τοῦ φιλομούσου ἀκροατηρίου διὰ τὴν μετ' ἐπιμελείας καὶ θρησκευτικῆς ὄντως εὐλαβείας ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀνατεθέντος αὐτῇ καθήκοντος. Ὅθεν συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας ἀμφοτέρως τῆς διδασκαλίσσης διὰ τοὺς εὐαρέστους καρπούς, οὓς πᾶρῃγαγε καὶ κατὰ τὸ ἐνεστώδες ἔτος τὸ νηπιαγωγεῖον τοῦτο, διὰ τῆς ἀκαμάτου καὶ εὐμεθέδου διδασκαλίας των.

— Ἐφθασε χθές ἐκ Τήνου ὁ ἐκείσε πρὸ δύο σχεδὸν ἐτῶν διατελέσας ἐπαρχος κ. Σπυρ. Μαλασπίνας, μεταθεῖς ἤδη ὡς τοιοῦτος εἰς Ἰδραν, ἔνθα καὶ μεταβαίνει. Ὁ κ. Μαλασπίνας ἀφῆκεν ὁμολογουμένως ἀρίστas ἀναμνήσεις εἰς τὸν τόπον ἔνθα μέχρι χθὲς ὑπηρέτησε διὰ τε τὸ ἀμερόληπτον τοῦ χαρακτήρος του καὶ διὰ τὴν

μειλήχιον και εὐγενῆ συμπεριφορὰν του. Ἐτόχομεν αὐτόπαι μάρτυρες τῆς ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπιβιβάσεως αὐτοῦ και ἰδόντες τὸ συνοδεῦον μέχρι τῆς προκυμαίας τὸν κ. ἔπαρχον ἐκλεκτὸν πλῆθος τῶν κατοίκων τῆς Τήνου, και τὴν συγκίνησιν ἣν πάντες ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει του ἡσθάνθησαν, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ συγχαρῶμεν τῷ κ. Μαλασπίνῳ, και τῇ Κυβερνήσει, διότι τοιοῦτοι ὑπάλληλοι τιμῶσιν ἀληθῶς και ἑαυτοὺς και τὴν ὑπηρεσίαν.

— Συμβάντος σπανίου και ἀξίου λόγου ἐγένετο θεατῆς ἡ ἡμετέρα πόλις ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς. Διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ ἀτμοπλοίου ἦλθεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἱερομόναχος τις ὀνόματι Ἰλαρίων ἡλικίας μέχρι 35 ἐτῶν μετὰ νεανιδὸς τινος ὀνόματι Ἀννίκας ἐκ τῆς ἐνορίας τῆς Παναγίας τοῦ Γαλατᾶ, ἣν ἀπήγαγεν ἐκεῖθεν συγκαταθέσει, και αὐτῆς. Ἡ ἀστυνομία εἰδοποιηθεῖσα συνέλαβεν αὐτοὺς, ἡ δὲ Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἐπελήφθη τῶν καθηκόντων τῆς ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀναξίως φέροντα τὸ ἱερατικὸν σχῆμα Ἰλαρίωνος.

— Πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν τῷ παρὰ τὴν Λεβαδείαν δάσει Ζαχαρίτῃ ἀπετέφρασε πολλὰς χιλιάδας δένδρων. Ἡ ἐκ τῆς πυρκαϊῆς ταύτης ζημία τοῦ δημοσίου ἀνέρχεται εἰς πεντακοσίας χιλιάδας δραχμῶν.

— Διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ συλλόγου Καποδιστρίου δοθείσης παραστάσεως τοῦ δράματος ὁ «Ἀθηνάσιος Διάκος» ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν εἰσέπραχθησαν φράγκα 4,800.

— Ὁ δῆμος Ὑπάτης ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης δραχμὰς χιλίας.

— ῥῶσσοι και Τούρκοι καταγγέλλουσιν ἐναμίλλως ἀλλήλους ὡς διαπράττοντας φρικαλέας ὠμότητας ἐν Βουλγαρίᾳ. Ἡ ῥωσικὴ κυβερνήσις ἀπελογήθη ἐπισήμως κατὰ τῶν καταγγελιῶν, ἀς διετύπωσεν ἐπισήμως κατ' αὐτῆς ἡ Πύλη φαίνεται δ' ἀληθῶς ὅτι ἡ διαγωγὴ τῶν ῥωσικῶν στρατευμάτων ὑπῆρξεν ἄχρι τοῦδε παραδειγματικὴ και ὅτι και ἡ ἐλαχίστη παρεκτροπὴ ἐτιμωρήθη αὐστηρότατα. Ἀνστυχῶς ὁμως ὁ ἰθαγενὴς βουλγαρικὸς πληθυσμὸς παρεξέτράπη ἐνιαχοῦ εἰς ἀγρίας ἀντεκδικήσεις κατὰ τῶν μουσουλμάνων· αἱ παρεκτροπαὶ δὲ αὐταὶ εἶδεν νὰ κατασταλῶσιν αὐστηρότερον. Ἀλλ' ἴσως συνᾶδει πρὸς τὰ σχέδια τῶν Ῥώσων ὁ ἐκφοβισμὸς τῶν μουσουλμάνων και ἡ πανέσις αὐτῶν μετανάστευσις. (Καρτερία).

— Ὁ «Χρόνος» γράφει· «Ἡ θέσις ἣν ἔλαβον οἱ Σέρβοι, οἱ Ῥουμῶνοι και οἱ Ἕλληνες, ὠφέλει τὴν Ῥωσίαν σχεδὸν ὅσον ἡ ἀρωγὴ ἐνὸς στρατοῦ. Ἐν Ἑλλάδι ἰδίως τὸ φιλοπόλεμον φρόνημα ἐπιτείνεται ὁσημέραι· καλῶς δὲ πρᾶττει ἡ Πύλη μεταφέρουσα στρατεύματα ἐκ τοῦ Μαυροβουνίου εἰς Θεσσαλίαν και Ἡπειρον».

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Τῇ 1 τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Αὐγούστου, ἡμέραν τῆς εβδομάδος δευτέραν, ἀπὸ πρωῒας, ἀρχονται αἱ ἐξετάσεις τῶν δημοδιδασκάλων ἐνώπιον τῆς ἐν Ἀθῆναις ἐδρευούσης Διαρκοῦς ἐξεταστικῆς αὐτῶν ἐπιτροπῆς.

Ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης καλοῦνται ἐσέτος κατ' ἐξαιρέσιν μόνον ὅσοι ἔχοντες τὰ διὰ δημοδιδασκαλὸν ἀπαιτούμενα προσόντα, εἴσινται νὰ ἐγκριθῶσιν ὡς τοιοῦτοι και λάβωσι πτυχίον.

Οὗτοι δὲ πρέπει νὰ ἔχωσι τὴν ἀνάλογον ἡλικίαν και νὰ ἴναι σωματικῶς ἀκέραιοι και κατὰ πάντα ὕγιεις.

Ἀθῆναι τῇ 12 Ἰουλίου 1877.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων
και Πρόεδρος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς
ΣΚΑΡΑΛΤΟΣ Α. ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὴν προσεχῇ Κυριακὴν 24 Ἰουλίου ὥραν 9ην π. μ. τελοῦνται αἱ ἐνικύσεις θερινὰ ἐξετάσεις τῶν ἐν τῷ ἐνταῦθα Δημοτικῷ Ὁρφανοτροφίῳ διατρεφόμενων και περιθαλπομένων ὁρφανῶν παιδῶν.

Τοῦτο γνωστοποιούντες ὑμῖν, σὰς παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστούμενοι παρασταθῆτε εἰς αὐτάς.

Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 19 Ἰουλίου 1877.

Τὸ Ἀδελφάτον τοῦ Δημ. Ὁρφανοτροφείου Ἑρμουπόλεως

Ὁ Δήμαρχος

Τὰ Μέλη

Α. ΒΑΦΙΛΑΔΗΗΣ.

Μ. ΤΣΙΒΟΥΡΑΚΗΣ.

Ν. ΚΑΡΑΪΤΣΗΣ.

ΤΡΙΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΑΝ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.

Ὁ Κύριος Μιλτιάδης Μπούκας ἐπὶ πολλὰ ἔτη διδάσκων τὰ Ἐμπορικὰ μαθήματα, συνέστησεν ἐν Πειραιῇ Ἐμπορικὴν Σχολὴν εἰς ἣν θέλουν διδάσκεσθαι τὰ ἐξῆς μαθήματα· ἴτοι Ἐμπορικὸν Δίκαιον, Διπλογραφίαν, Ἐμπορικὴν Ἀριθμητικὴν, Ἐμπορικὴν Γεωγραφίαν, Ἐπιστολογραφίαν και Καλλιγραφίαν, καθὼς και αἱ ἐξῆς ξέναι γλῶσσαι· Γαλλικὴ, Ἀγγλικὴ, Ἰταλικὴ και Γερμανικὴ· λαμβάνει δὲ τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ ὅτι δέχεται και οἰκοτρόφους, οἵτινες θέλουν διδάσκεσθαι ἅπαντα τ' ἀνωτέρω μαθήματα, τὰ δὲ ἐγκύκλια μαθήματα εἰς τὸ ἀριστα κατηρτισμένον ἐν Πειραιῇ Γυμνάσιον. Οἱ μαθηταὶ θέλουν ἔχει μεγίστην οἰκογενειακὴν περιποίησιν και αὐστηράν ἐπίβλεψιν.

Τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς στερουμένην ἀφ' ἐνὸς τῶν τῆς πρωτεύουσας τέρψεων, δι' ὧν εὐκόλως διαφθεῖρονται τὰ χρήστὰ τῶν νέων ἄθλῳ, ἔχουσα δὲ ἀφ' ἐτέρου ἅπαντα τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῆς ἐντελοῦς μορφώσεως αὐτῶν, ἐξελέξατο ὡς καταλληλοτέραν διὰ τὴν καλὴν ἀγωγὴν τῶν νέων, ὅσον οἱ γονεῖς θέλουσι τῇ ἐμπιστευθῇ τὴν μόρφωσιν αὐτῶν.

Πλειότεραι πληροφορίες παρὰ τῷ Κυρίῳ Στυλιανῷ Βουλγαράκῃ και παρὰ τῷ ἰδίῳ ἐν Πειραιῇ. Ἐγγραφαὶ δὲ γίνονται δεκταὶ μέχρι 15 Αὐγούστου.

Τὸ ἐκ Χαλκίδος σταλλέν μοι φύλλον ἐγγράφου ταυτότητος τοῦ ναυτικοῦ συνταξιούχου Κωνσταντίνου Ν. Κοντζιᾶ τοῦ μηνὸς Μαΐου ε. ε. ἀπωλέσθη. Ὁ εὐρὼν αὐτὸ παρακαλεῖται νὰ τὸ παρουσιάσῃ, καθόσον τῷ εἶναι ἀχρηστον και μηδεμίαν ἔχει ἰσχύν.

Ἐν Σύρῳ 18 Ἰουλίου 1877.

ΑΛΕΞ. ΔΟΜΕΣΤΙΝΗΣ.

ΒΟΥΤΥΡΑ καθαρὰ εὐρίσκονται πρὸς πώλησιν παρὰ τῷ κ. Ν. Β. Καθούρ.

Κατὰ γνωμοδότησιν σπουδαίου εὐρωπαϊοῦ ἐπιστήμονος τὰ ἐντὸς τσιγκίνου λουτήρος (μπάνιου) ἐκτελούμενα εἰς τὰς οἰκίας λουτρὰ ἀντὶ νὰ ὠφελήσωσι μᾶλλον βλάπτουσι τοὺς τὰ τριαῦτα ποιοῦντας, καθ' ὅσον τὸ μέταλλον τοῦτο (ὁ τσιγκος) περιέχει ὕλην λῖαν ἐπιδραβῇ εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου. Τὰ μόνον λουτρὰ αἴτια,

κατὰ τὴν γνώμην τοῦ πεπειραμένου τοῦ-
του ἐπιστήμονος, μεγάλως ὠφελοῦσιν εἰς
τὴν ὑγείαν εἰσὶ τὰ ἐντὸς μαρμαρίνου λου-
τῆρος ἐκτελούμενα. Ταῦτα φέρομεν εἰς
γνώσιν τῶν τοιοῦτου εἵδους λουτρῶν ποι-
ουμένων.

Ἡ ἀπολογία τοῦ Γενναδίου.

Ἡ ἀδιάσπαστος τριάς Ἀνεξάρτητος, Γεννάδιος καὶ Φω-
τεινός, συναυλία διὰ τὸν κατάρτισμόν τῆς ὁποίας σιδηρῶν
πεδίων ἴσως ἤτο ἀνάγκη, δὲν ἐννοεῖ, φαίνεται, ν' ἀφήσῃ
ἀλήθειαν ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀπὸ τοῦ νὰ τὴν ἐπισκιάσῃ
(ἂν ἐπισκιάζῃται) ἢ νὰ ζητήσῃ νὰ τὴν ἀρπιοβητήσῃ, ἀρκεῖ
αὕτη νὰ προέρχεται ἐξ ἐκείνων καὶ νὰ ὠφελῇ ἐκείνους καθ' ὧν
οὗτοι συνεταίριασσαν. Καὶ δὴ ὁ μὲν Γεννάδιος διὰ τῶν
ἐαυτοῦ χριστιανικῶν παραινέσεων (!), ὁ δὲ Φωτεινός διὰ τῆς
περὶ τὸ γράφειν καὶ ὑπογράφειν δεινότητός του, καὶ ὁ Ἀνε-
ξάρτητος διὰ τῆς ἀφιλοκερδοῦς (!) παραχωρήσεως τῶν στη-
λῶν τοῦ «Λαοῦ» ἔρχονται εἰς ἀντίκρουσιν τῶν ἀληθειῶν αἱ
διὰ τῆς «Πανόπης» ἀψευδῆς καὶ ἀμερόληπτος ἐπιστολο-
γράφος ἐξήνεγκε, καὶ τὰς ὁποίας σύμπασα ἡ Ἀμοργὸς ἐπι-
μαρτυρεῖ καὶ ἐπιδοκιμαζεῖ. Παρουσιάζουσι λοιπὸν ἐν τῷ
«Λαῷ» μίαν δόλωσιν δῆθεν τῶν Μοναχῶν, δι' ἣς οὗτοι
ἐκπράξουσιν τὰς εὐχρηστικὰς τῶν τῷ ἀξιοσεβαστῷ διευ-
θυτῇ, καὶ εὐλογοῦσι τὸν Θεὸν τὸν φωτίσαντα τὸν Βαλασ-
κόπουλον ν' ἀποστείλῃ αὐτοῖς τὸν Γεννάδιον σωτηρίας ἄν-
χυραν. Τὴν πείναν δ' οὗτοι παριστῶσιν ὡς κόρον, τὴν γυμνό-
τητα ὡς εὐκοσμίαν καὶ τὴν ἔνδειαν ὡς ἀρθονίαν. Ἀναγνόν-
τες καὶ ἡμεῖς τὸ περιεχόμενον ὀλοκλήρον τῆς δῆθεν δηλώ-
σεως ἐθαυμάσαμεν τὸ κατ' ἀρχὰς μεθ' ἀπάντων τῶν Ἀμορ-
γίων τὸ τολμηρὸν τῶν ὑπογεγραμμένων ἐν αὐτῇ, ὧν αἱ
πλείστοι ὀλίγον πρὸ τῆς ὑπογραφῆς κατεβόων διὰ τὰς
κακουχίας αἱ ὑπέφερον καὶ διὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν σιτη-
ρεσιῶν των. Κατοπιν ὅμως σκεφθέντες ὠριμώτερον, καὶ ἐπι-
σταμένως ἀναγνόντες τὸ ὕψος τῆς δηλώσεως διεγνώμεν τὴν
σύνταξιν τοῦ ἐνὸς μέλους τῆς τριανδρίας, δὲν ἐδυσκολεύθημεν
δὲ νὰ εὗρωμεν καὶ τὸ μέσον δι' οὗ κατωρβώθῃ ἡ ὑπογραφή.
Καὶ πρῶτον μὲν ὁ Γαβριὴλ Κυθωνιεύς εἶναι ἐκ τῶν ὀλίγων
ἐκείνων τῶν πειβομένων τοῖς ἡγουμένοις, ὅστις οὐδέποτε
ὑπῆκουσεν εἰς τὰ παραγγελλόμενα ὑπὸ τῶν πρώην ἡγουμέ-
νων τῆς Μονῆς, διότι δὲν ἐξελέγετο μέλος τοῦ Συμβουλίου.
Ὅτε δὲ κατωρβώσῃ διὰ τοῦ Ἀνεξαρτήτου νὰ διορισθῇ ὡς
δημοδιδάσκαλος ἐκεῖνος θν θεωρεῖ ὡς παιδί του, κατὰ τὴν
ἐκφρασιν τοῦ ἰδίου, καὶ ἀφοῦ διὰ τοῦ ἰδίου ἀπετέλεσε μέρος
τῆς περιποθῆτου αὐτῷ διοικητικῆς ἐξουσίας τῆς Μονῆς, ποῖον
θα ἔχη κατὰ τοῦ καθεστῶτος παράπονον; μολοντί καὶ
οὗτος δὲν ἠδυνήθη νὰ κρύψῃ τὴν πλεονεξίαν τοῦ Γενναδίου.
Ὁ Κύριλλος Κόνικινος, μέλος καὶ αὐτὸς τοῦ νῦν συμβουλίου,
εἶναι τῷ ὄντι ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἀκολουθοῦσι τὴν ἀποστολι-
κὴν ῥῆσιν ἀπειθεῖς κλπ.» διὰ τὴν ἀπλότητα δὲ καὶ ἀθωό-
τητα αὐτοῦ δὲν ἐννοεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς ῥῆξιν μετὰ τῶν ἀδελφῶν,
ὑπέγραψε δὲ τὸ μὲν πειθόμενος ὅτι πρόκειται περὶ ὑπερα-
σπίσεως τοῦ ἰδίου ἐαυτοῦ, τοῦ δὲ ἀπειλούμενος ἐπὶ παύ-
σει. Ὁ Ἀνατόλιος Νικηφοράκης κάλαμός ἐστιν ὑπὸ ἀνέμου
σαλευόμενος· μικρὸν δὲ τι ψυχίον λαβὼν ἤδη παρὰ τοῦ
Γενναδίου, ἀποστρίλλαντος αὐτὸν εἰς διαφόρους νήσους πρὸς
ἐνοικίαν τῶν κτημάτων τῆς Μονῆς βλέπει ὅτι ἐπικείται
βεβλῆσις τῶν τῆς Μονῆς, διότι ἔβαλε καὶ αὐτὸς τὴν χεῖρά

του. Ὁ Κοσμάς Νικηφοράκης, ἀδελφὸς τοῦ προηγουμένου,
οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος νὰ μὴ ᾖ εὐχαριστημένος, ἀφοῦ τὸν
ἀδελφὸν ἐνηγκαλίσθη ὁ Γεννάδιος καὶ αὐτὸν ἤδη κελλῆρην
διώρισεν. Ὁ Ἀγαθάγγελος Συναδινός, ὅμως δύναται νὰ μᾶ-
 πληροφορήσῃ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Μονῆς εἰλικρινῶς
ἂν θέλῃ, καὶ διὰ τὴν παρητήρησιν ἀπὸ τῆς θέσιν κελλῆρου,
ἀφοῦ ὡς λόγον τῆς παραιτήσεώς του εἶχε τὴν παντελῆ ἔλ-
λειψιν τῶν ἀναγκαίων. Τοῦτ' αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ διὰ τὸν
Λεόντιον Γαβαλᾶν καὶ Μιχαῖλον Γαβαλᾶν καὶ διὰ τὸν Γρη-
γόριον Φωτεινόν, ὅστις ὑπογράφεται διὰ δύο, διότι καὶ ὁ
πατήρ του ἀντιπροσωπεύει ὅχι μικρὸν μέρος τῆς Ἀμοργῆς
ὅταν πρόκειται νὰ γίνωσιν ἀναφοραὶ (!). Ὁ ἐν Θήρᾳ ἀδελφός
τῆς Μονῆς Ζάχαριος Νομικός οὐδεμίαν ἔχει ἀνάγκην περὶ
τῆς καλῆς ἢ κακῆς καταστάσεως τῶν ἐν Ἀμοργῇ, διότι
οὗτος ἐν Θήρᾳ οὐδενὸς σπεύσκει, λαμβάνων τὸ σιτηρεσίον του
τακτικῶς ἐκ τῶν ἐκείσε κτημάτων. Διὰ τῆς ἐν λόγῳ δηλώ-
σεως, ἣς τὴν ἀξίαν μετὰ τὴν τοιχύτην σύντομον ἀνάλυσιν
εὐκόλως κατανοεῖ τις, ἐνόμισεν ἡ τριανδρία ὅτι θὰ πείσῃ
τὸν κόσμον περὶ τῆς ἀνθηρᾶς καταστάσεως τῆς Μονῆς, καὶ
ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ τὴν παράτασιν τῆς δικτατορίας της· ἔπρε-
πεν ὅμως νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἐκλογῆς προσώπων σήμερον, καὶ
τότε θὰ ἐβλεπε τὴν ἐπιδοκιμασίαν ἢ ἀποδοκιμασίαν τῶν
ὑπογεγραμμένων. Μολοντί τοῦτο εἶναι γνωστὸν ἐκ τῶν
προτέρων αὐτοῖς τε καὶ πρὸς τοῖς Ἀμοργίοις, καὶ διὰ τοῦτο
τὴν παρῴσιν τῆς ἐναντίον τῶν πρώην Συμβούλων δίκης
θεωροῦσι καταδίκην των, καὶ ἡ παράτασις αὐτῆς δίδει εἰς
αὐτοὺς τὸ δικαίωμα ἀκόμη νὰ ἔχωσι στόμα καὶ τόλμην νὰ
ἀρπιοβητῶσι τὴν ἀλήθειαν. Ὅταν ἀρξῇ τὴν ἐπισημότητα
τῶν πανηγύρεων, θὰ ὁμιλήσῃ πᾶσα ἡ Ἀμοργός, ἐνὶ στόματι.
Τελευτώντες προσθέτομεν αὐτοῖς ὅτι αὐτὴ νὰ πραινέσῃ
τοὺς ὑποβολεῖς τῆς «Πανόπης» νὰ σωφρονισθῶσιν, ἔπρεπεν
οἱ Ἅγιοι Πατέρες (μολοντί αὐτοὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ θὰ διε-
τέλουν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ περιεχομένου) νὰ φαίνωνται μᾶλλον
συνεπεῖς εἰς ὅσα πανδημῶς ἐν Ἀμοργῇ διεκέρυττον, καὶ
τὴν ἀλήθειαν ὑποστηρίζοντες καὶ δημοσίᾳ, νὰ ᾔ-αι βεβαιοῖ
ὅτι δὲν ἀπειθοῦσι τοῖς ἡγουμένοις κλπ. Τὰς δὲ περὶ καταγ-
γελίας ἀπειλὰς, ἔπρεπε ν' ἀφήσωσιν ὡς γέρας εἰς μόνον τὸν
διευθυντὴν, ὅστις ἀφ' οὗ ἐνεκατεστάθη ὡς τοιοῦτος διὰ
τῶν καταγγελιῶν ἤρχισε, καὶ δι' αὐτῶν ἐννοεῖ νὰ τελεσιτῇ
τὸν Ἡγουμενικὸν βίον του. Ἀφοῦ λοιπὸν περὶ οὐδενὸς ἄλλου
ἢ περὶ αὐτοῦ μόνον ἡ «Πανόπη» ἔγραψε καὶ γράφει, εἰς
αὐτὸν καὶ μόνον ἀπόκειται νὰ πέρψῃ καὶ εἰκοστὴν ἐνάτην
μῆνησιν.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.

Οἱ προσωρινοὶ σύνδικοι τῆς πτωχεύσεως τῆς ἐταιρίας τῶν
Ἀδελφῶν Δ. Σαφαρίκα, Ἀναστάσιος Παπαδάμ καὶ Ἰωάννης
Μουμουτζῆς.

Προσκαλοῦμεν ἅπαντας τοὺς δανειστὰς τῆς πτωχεύσεως
ἐταιρίας τῶν Ἀδελφῶν Δ. Σαφαρίκα, ὅπως ἐντὸς τεσσαρά-
κοντα μὲν ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον καταθέσωσι νομίμως τοὺς
τίτλους των, ἐξ ὧν προκύπτουσιν αἱ ἀπαιτήσεις των, ἐντὸς
δὲ δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἄνω τεσ-
σαράκοντα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ εἰρηγητοῦ τῆς αὐτῆς
πτωχεύσεως, πατρῆρου Κωνστ. Ἰζιροπινᾶ ἐν τῷ δικαστικῷ
καταστήματι, πρὸς ἐπαλήθευσιν τῶν δανείων των, γεννησά-
μεν καὶ ἐκάστην ἡμέραν καθ' ὧραν ἕξιν μέχρι ἑπτά μ. μ.

Ἐν Ἐρμούπολει τῇ 19 Ἰουλίου 1877.

Οἱ πληρεξ. τῶν προσωρινῶν συνδικῶν δικηγόροι

Χ. Ι. ΣΤΕΚΟΥΤΗΣ.

Α. ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ.